

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. heinäkuuta 2017
(OR. en)

11272/17

Toimielinten välinen asia:
2017/0158 (COD)

UD 183
ENFOCUSTOM 175
EF 167
ECOFIN 649
JAI 694
COSI 166
COTER 74
RELEX 658
DROIPEN 104
COPEN 239
CODEC 1251

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	13. heinäkuuta 2017
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2017) 375 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI kulttuuriesineiden tuonnista

---

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2017) 375 final.

Liite: COM(2017) 375 final

Bryssel 13.7.2017
COM(2017) 375 final

2017/0158 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kulttuuriesineiden tunnista

{SWD(2017) 262 final}

{SWD(2017) 263 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Komissio ilmoitti vuonna 2015 annetun Euroopan turvallisuusagendan¹ ja vuonna 2016 annetun terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamista koskevan toimintasuunnitelman² yhteydessä aikovansa laatia säädösehdotuksen kulttuuriesineiden laittoman kaupan torjumiseksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto suhtautuivat myönteisesti Euroopan turvallisuusagendaan³ ja toimintasuunnitelmaan ja vaativat toimien tehostamista entisestään⁴. Maaliskuun 15. päivänä 2017 annettiin terrorismin torjumista koskeva direktiivi, johon sisältyy säännöksiä terrorismille annettavasta aineellisesta tuesta määrättävistä rangaistusseuraamuksista⁵.

Aikeesta laatia säädösehdotus ilmoitettiin myös Euroopan komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassa yhteisessä tiedonannossa *Tavoitteena kansainvälisiä kulttuurisuhteita koskeva EU:n strategia*⁶.

Globaalisti tätä ehdotusta olisi tarkasteltava ottaen huomioon myös 8. heinäkuuta 2017 annettu G20-maiden johtajien julkilausuma⁷, jossa nämä vahvistivat sitoutumisensa terrorismin rahoituksen vaihtoehtoisten lähteiden tukkimiseen, mukaan luettuna antiikkiesineiden ryöstely ja salakuljetus.

Asetus ja jäljempänä kuvatut toimet vastaavat myös Euroopan parlamentin 30. huhtikuuta 2015 antamaan päätöslauselmaan ISIS/Da'esh-järjestön harjoittamasta kulttuuriokohteiden tuhoamisesta. Siinä vaadittiin muun muassa tehokkaita toimia kulttuuriomaisuuden laittoman kaupan saamiseksi loppumaan, eurooppalaisten koulutusohjelmien käynnistämistä tuomareita, poliisia ja tullivirkailijoita, hallintovirastoja ja yleensä markkinatoimijoita varten sekä tiedotuskampanjoita, jotta voidaan hillitä laittomasta kaupasta peräisin olevan kulttuuriomaisuuden ostamista ja myymistä.

Neuvosto muistutti 12. helmikuuta 2016 antamissaan päätelmissä, että on tärkeää kiireellisesti parantaa kulttuuriomaisuuden laittoman kaupan torjuntaa ja pyysi komissiota ehdottamaan asiaa koskevia lainsäädäntötoimenpiteitä mahdollisimman pian.

Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto kehotti 24. maaliskuuta 2017 antamassaan päätöslauselmassa 2347 (2017)⁸ jäsenvaltioita ryhtymään toimiin kulttuuriomaisuuden

¹ COM (2015) 185 final, 28. huhtikuuta 2015.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi [COM(2016) 50 final], 2. helmikuuta 2016.

³ Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2015 Euroopan turvallisuusagendasta (2015/2697(RSP)).

⁴ Eurooppa-neuvoston päätelmät, 18. joulukuuta 2015.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6–21).

⁶ JOIN(2016) 29 final

⁷ <https://www.g20.org/gipfeldokumente/G20-leaders-declaration.pdf>

⁸ <http://unscr.com/en/resolutions/doc/2347>

laittoman kaupan torjumiseksi erityisesti siinä tapauksessa, jos taustalla on aseellinen konflikti ja jos kauppaa harjoittavat terroristiryhmät. Samaten maaliskuussa 2017 G7-ryhmän kulttuuriministerit pyysivät kaikkia valtioita kieltämään ryöstetyn kulttuuriomaisuuden kaappaamisen valtioiden rajojen yli ja painottivat kansainvälisten oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten välisen tiiviimmän yhteistyön merkitystä⁹.

Rooman julistuksessa, joka annettiin 25. maaliskuuta 2017, 27 jäsenvaltion ja EU:n toimielinten johtajat vahvistivat myös uudelleen sitoutumisensa kulttuuriperinnön ja kulttuurien monimuotoisuuden suojeluun. Kulttuuriesineiden laittoman kaupan torjunta on keskeinen eurooppalainen toimi kulttuuriperinnön eurooppalaisen teemavuoden 2018 kuluessa.

Aloitteella pyritään estämään jostakin kolmannelta maasta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden tuonti EU:hun ja varastointi EU:ssa ja vähentämään näin kulttuuriesineiden laittomaa kauppaa, torjumaan terrorismin rahoitusta ja suojelemaan kulttuuriperintöä ja erityisesti arkeologisia esineitä aseellisista selkkauksista kärsivissä alkuperämaissa. Tästä syystä siinä ehdotetaan seuraavia toimia: vahvistetaan kulttuuriesineiden yhteinen määritelmä tuonnin yhteydessä; varmistetaan, että maahantuojat toimivat huolellisesti ostaessaan kulttuuriesineitä kolmansista maista; määritetään vakiotiedot, joilla todistetaan esineiden olevan laillisia; säädetään tehokkaita pelotteita laittoman kaupan varalle ja edistetään sidosryhmien aktiivista osallistumista kulttuuriperinnön suojelemiseen.

Ehdotus ei liity REFIT-ohjelmaan.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tällä hetkellä ei ole olemassa yhteisiä sääntöjä kulttuuriesineiden tuonnista kolmansista maista, lukuun ottamatta tietyistä Euroopan yhteisön ja Irakin talous- ja rahoitussuhteita koskevista erityisrajoituksista 7. heinäkuuta 2003 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1210/2003¹⁰ ja Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 36/2012¹¹, joissa kielletään kulttuuriesineiden kauppa näiden maiden kanssa. Aloitteella pyritään täydentämään näitä kahta toimenpidettä ja myös kulttuuriesineiden viennistä annettua voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä (asetus (EY) N:o 116/2009¹²).

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotetulla asetuksella täydennetään kulttuuriesineiden kauppaa koskevaa EU:n säädöskehystä, johon on tähän asti sisältynyt vain lainsäädäntöä kulttuuriesineiden viennistä¹³ ja jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta¹⁴. Tuonnin osalta lainsäädäntö on rajoittunut Irakista ja Syyriasta peräisin olevien kulttuuriesineiden kauppaan kohdistuviin rajoittaviin toimenpiteisiin.

⁹ http://www.beniculturali.it/mibac/multimedia/MiBAC/documents/1490881204940_DECLARATION-Dichiarazione.pdf

¹⁰ EUVL L 169, 8.7.2003, s. 6.

¹¹ EUVL L 16, 19.1.2012, s. 1.

¹² Neuvoston asetus (EY) N:o 116/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, kulttuuriesineiden viennistä (EUVL L 39, 10.2.2009, s. 1).

¹³ EUVL L 324, 22.11.2012, s. 1.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/60/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 1–10).

Asetuksen säännösten täytäntöönpanemiseksi toteutetaan myös joukko EU:n toimia – jo käynnissä tai käynnistymässä olevia. Niissä puututaan tekijöihin, jotka vaikuttavat niin laittomasti kaupattujen kulttuuriesineiden tarjontaan kuin kysyntään, kuten asianmukaista huolellisuutta koskevien normien epätasainen valmistelu ja soveltaminen jäsenvaltioissa sekä tiettyjen kaupan alkuperämaiden heikot valmiudet erityisesti epävakaisissa oloissa.

Kulttuuriomaisuuden laittoman kaupan torjunta on osa EU:n toimintaa järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi. Oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 18. toukokuuta 2017 antaman päätöksen¹⁵ mukaan lainvalvontaviranomaisten tehostettu operatiivinen yhteistyö jatkuu **vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin** puitteissa vuosina 2018–2021.

Vuosina 2017–2018 toteutettavan pilottihankkeen avulla EU yhdistää voimansa Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (Unesco) kanssa, jotta voidaan suunnitella **kulttuuriesineiden laitonta kauppaa koskevia koulutusmoduuleja asiaan liittyville ammattiryhmille, kuten poliiseille**. Samassa pilottihankkeessa rahoitetaan myös kattava **tutkimus kulttuuriesineiden laittoman kaupan eri ulottuvuuksista**. Siinä keskitytään laittoman kaupan reitteihin, määriin ja toimintamuotoihin sekä uuden teknologian käyttöön sen torjunnassa.

Lainvalvontaviranomaisten valmiuksien kehittämistä tarjotaan myös **EU:n teknisen avun ohjelmassa (TAIEX)**. Viime vuosina on järjestetty lukuisia seminaareja kulttuuriesineiden laittoman kaupan torjumisesta: esimerkiksi entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa, Turkissa, Kosovossa, Bosnia ja Hertsegovinassa sekä Serbiassa. TAIEX-tukea oli aiemmin saatavilla vain naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvissa maissa, mutta nyt sitä voidaan käyttää myös muualla maailmassa.

Kulttuuriperintöalan asiantuntijat osallistuvat enenevässä määrin EU:n, YK:n ja Maailmanpankin yhteisiin **katastrofien jälkeisten tarpeiden arviointeihin ja elpymisen ja rauhanrakentamisen arviointeihin**, joilla autetaan arvioimaan kulttuuriperinnölle aiheutuvia vahinkoja ja siihen kohdistuvia riskejä, mukaan lukien laiton kauppa.

Tämä aloitteiden luettelo ei ole tyhjentävä. Lähitulevaisuudessa otetaan käyttöön muitakin toimenpiteitä, joilla pyritään helpottamaan ehdotetun asetuksen täytäntöönpanoa ja tukemaan sen tavoitteita.

Ehdotus on yhdenmukainen myös unionin muiden poliitikkojen kanssa, ja täydentää varsinkin seuraavia:

- *Euroopan turvallisuusagenda*¹⁶, jossa painotetaan, kuinka tärkeää on torjua terrorismia ja järjestäytyntä rikollisuutta;
- *toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi*, jossa luetellaan useita toimintapoliittisia ja oikeudellisia aloitteita (tämä ehdotus mukaan lukien), jotka olisi toteutettava osana laajempaa lähestymistapaa tällä alalla; sekä
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi terrorismin torjumisesta sekä terrorismin torjumisesta tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta, joka sisältää säännöksiä terrorismille annettavasta aineellista tuesta määrättävistä rangaistusseuraamuksista.

¹⁵ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8654-2017-INIT/fi/pdf>

¹⁶ COM (2015) 185 final.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

EU:lla on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 3 ja 207 artiklan nojalla yksinomainen toimivalta kauppapolitiikan ja tullilainsäädännön alalla; tähän kuuluvat myös tuonnin yhteydessä sovellettavat tullivalvontatoimenpiteet.

SEUT-sopimuksen 207 artiklalla valtuutetaan Euroopan parlamentti ja neuvosto säätämään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetuilla asetuksilla toimenpiteistä, joilla määritellään puitteet yhteisen kauppapolitiikan toteuttamiseksi. Tällainen tapaus on esimerkiksi kulttuuriesineiden viennistä annettu asetus (EY) N:o 116/2009, joka annettiin SEUT-sopimuksen 207 artiklan perusteella.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ei sovelleta

- **Suhteellisuusperiaate**

Parhaaksi arvioituun toimintavaihtoehtoon kuuluu sääntelyyn perustuvien toimintavaihtoehtojen lisäksi muitakin vaihtoehtoja. Ehdotetun sääntelytoimenpiteen soveltamisala kattaa lukuisia erilaisia kulttuuriesineiden luokkia, mutta sillä ei estetä laillista kauppaa, koska näille esineille vahvistetaan 250 vuoden vähimmäisikäraja. Tämä ikärajan ansiosta kyseessä on tasapainoinen lähestymistapa, joka vastaa joillakin muilla oikeudenkäyttöalueilla käytössä olevia sääntöjä ja auttaa varmistamaan yhdenmukaisen lähestymistavan kansainvälisellä tasolla. Lisäksi valvonnan tasoa ennen unionin tullialueelle saapumista on eriytetty sen mukaan, millaiseksi ryöstelyn riski tiettyjen kulttuuriesineiden luokkien, kuten arkeologisten löytöjen tai muistomerkkien osien, tapauksessa katsotaan.

Ks. viittaus suhteellisuusnäkökohtiin vaikutustenarviointia koskevassa raportissa ja erityisesti sen 7.3.5 ja 7.4.4 kohdassa.

- **Toimintatavan valinta**

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus on tässä tapauksessa asianmukainen toimintatapa SEUT-sopimuksen 207 artiklan mukaisesti, joka on ehdotuksen oikeusperusta.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Tällä hetkellä ei ole olemassa EU:n lainsäädäntöä kulttuuriesineiden tuonnista, minkä vuoksi jälkiarvioinnit tai toimivuustarkastukset eivät koske tätä ehdotusta.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio järjesti seuraavat sidosryhmien kuulemiset:

1. Avoin julkinen kuuleminen¹⁷ Europa-palvelimella. Siihen voivat osallistua kaikki sidosryhmät 23. lokakuuta 2016 ja 23. tammikuuta 2017 välisenä aikana. Kyselylomakkeella haluttiin saada seuraavien sidosryhmien näkemyksiä ja mielipiteitä: kansalaiset, yritykset, ammatilliset yhdistykset ja eturyhmien edustajat, kansalaisjärjestöt ja kansalaisyhteiskunta sekä viranomaiset. Siinä keskityttiin kulttuuriesineiden laittomaan kauppaan, kulttuuriesineiden tuonnin osalta toteutettaviin toimiin laittoman kaupan ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi sekä mahdollisten lainsäädäntötoimien vaikutuksiin ja parametreihin. Komissio sai yhteensä 305 vastausta.

Tuonnin yhteydessä sovellettavan unionin tullilainsäädännön antaminen saa vahvaa kannatusta, mutta käsitykset vaihtelevat enemmän sen osalta, onnistutaanko tällaisilla toimenpiteillä torjumaan järjestäytyntä rikollisuutta ja terrorismin rahoitusta. Yritykset ovat enimmäkseen sitä mieltä, että näin ei ole asianlaita. Nykyisen järjestelmän heikkoutena pidetään laillisen alkuperän määrittämisen vaikeutta. Harvinaisuutta, historiallista/kasvatuksellista arvoa, ikää ja sitä, onko kulttuuriesine peräisin konfliktialueelta, pidetään tärkeimpinä kriteereinä määriteltäessä esineitä, joiden pitäisi kuulua toimenpiteen piiriin. Yritykset näyttävät suosivan ensisijaisesti sitä, että viejamaat toteuttavat EU:n avustuksella toimia perintönsä suojelemiseksi, kun taas viranomaiset ja kansalaisyhteiskunta kannattavat vahvasti unionin lainsäädäntöä, joka antaisi tullille valtuudet estää laittomien kulttuuriesineiden saapuminen EU:hun.

Laillisen alkuperän todistamiseksi tarvittavien asiakirjojen osalta yritykset näyttävät suosivan enimmäkseen jonkinlaista itse annettua todistusta (valahtoinen vakuutus), kun taas viranomaiset kannattavat vientitodistuksia (kirjallisten kommenttien pohjalta näyttää itse asiassa siltä, että ne haluaisivat mieluummin myöntää tuontilupia vientitodistusten pohjalta).

2. Komissio on lisäksi järjestänyt kolme kokousta kulttuuriesineisiin liittyviä tulliasioita käsittelevän asiantuntijaryhmän kanssa (jäsenvaltioiden tulli- ja kulttuuriviranomaisten edustajia). Kokouksissa esiteltiin aloite, minkä jälkeen vaihdettiin syvällisesti näkemyksiä ja keskusteltiin eri haasteista ja tavoitteista. Jäsenvaltioiden valtuuskuntia pyydettiin myös toimittamaan kirjallisia kannanottoja eri vaihtoehtoista, ja useat niistä tekivät näin. Kaikki jäsenvaltiot ovat yhtä mieltä siitä, että toimia olisi toteutettava tuonnin yhteydessä, mutta valittavat vaihtoehdot saivat kannatusta eri lailla. Jäsenvaltioista suuri osa ilmoitti kannattavansa tuontilupia rajalliselle määrälle kulttuuriesineiden luokkia eli niille, jotka ovat suurimmassa vaarassa nykyisessä geopolitisessa toimintaympäristössä.

3. Jäsenvaltioiden tulli- ja kulttuuriviranomaisilta kysyttiin lisäksi, millaisia mahdollisia tai odotettuja vaikutuksia (kustannuksia tai muita rasitteita) eri sääntelyvaihtoehdoista aiheutuisi hallintoviranomaisille.

Saaduista 16 vastauksesta 12:ssa annettiin osittaisia tietoja siitä, kuinka kauan aikaa sääntelyvaihtoehtoihin liittyvien muodollisuuksien täyttämiseen kuluu. Useimmat jäsenvaltiot eivät pystyneet esittämään minkäänlaisia arvioita, koska tämä ei ole niiden nykyisen järjestelmän rakenteen ja nykyisten menettelyjen vuoksi mahdollista. Tulokset (vastaukset ekstrapoloitu käyttäen standardikustannusmallia) olivat enimmäkseen vajavaisia, koska esitetyt arviot kattoivat vain jotkin toimintavaihtoehdoista eivätkä niitä kaikkia.

¹⁷ Konsultaatiota koskeva tiivistelmäraportti on seuraavalla sivustolla: https://ec.europa.eu/info/consultations_en

4. Ulkopuolinen toimeksisaaja teki myös selvityksen, joka pohjautui kulttuuriesineiden laittoman kaupan torjumista käsittelevään tutkimukseen ”Fighting illicit trafficking in cultural goods: analysis of customs issues in the EU”¹⁸. Yksityiskohtaiset kyselylomakkeet lähetettiin yrityksille, yhdistyksille, viranomaisille ja kansainvälisille järjestöille. Vaikutustendarviointia koskevassa raportissa hyödynnettiin lähinnä niitä tutkimukseen sisältyviä selvityksen päätelmiä, jotka koskivat kulttuuriesineiden vientiä koskevan EU:n asetuksen ja kahden Irakiin ja Syyriaan kohdistuvia seuraamuksia koskevan asetuksen täytäntöönpanosta saatuja kokemuksia.

• **Vaikutustendarviointi**

Vaikutustendarviointi on tehty¹⁹, ja sääntelyntarkastelulautakunta antoi sen perusteella ensin kielteisen lausunnon²⁰. Se antoi kuitenkin myöhemmin myönteisen lausunnon²¹ sen jälkeen, kun se oli toimitettu uudelleen ja ongelman määrittelyä ja yksilöityjä tavoitteita oli tarkistettu ja harkittujen toimintavaihtoehtojen sisältö esitetty selkeämmin ja jäsenellymmin.

Todettujen ongelmien ratkaisemiseksi valitut vaihtoehdot ovat yhteensopivia, ja niillä estettäisiin kolmansista maista laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden tuonti EU:hun ja niiden varastointi EU:ssa. Näin vähennettäisiin kulttuuriesineiden laitonta kauppaa, torjuttaisiin terrorismin rahoitusta ja suojeltaisiin kulttuuriperintöä erityisesti aseellisista selkkauksista kärsivissä alkuperämaissa. Tähän päätavoitteeseen odotetaan päästävän ilman, että luotaisiin tarpeetonta hallinnollista raskautta. Tämä toteutettaisiin seuraavasti:

1. Mahdollisten ostajien, erityisesti turistien ja matkailijoiden, sekä tull- ja muiden lainvalvontaviranomaisten tietoisuuden lisääminen.

2. Asetus, jossa säädetään tullivalvontatoimenpiteistä, joita sovelletaan kulttuuriesineisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen tai jotka on asetettu muuhun erityiseen tullimenettelyyn (kuten vieminen vapaa-alueelle) kuin passitusmenettelyyn. Valvonta koskee kulttuuriesineitä, siten kuin ne määritellään yksityisoikeuden yhdenmukaistamiseksi toimivan kansainvälisen instituutin (UNIDROIT) vuonna 1995 tekemässä yleissopimuksessa varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä. Niiden on kuitenkin oltava vähintään 250 vuoden ikäisiä. Henkilön, joka haluaa tuoda tällaisia kulttuuriesineitä unionin tullialueelle, on esitettävä seuraavat asiakirjat laillisen alkuperän eli alkuperämaasta tapahtuvan viennin laillisuuden todistamiseksi:

- arkeologisten esineiden, hajotettujen muistomerkkien osien sekä harvinaisten käsikirjoitusten ja inkunaabeleiden osalta henkilön on haettava saapumisjäsenvaltion tähän tarkoitukseen nimeämältä toimivaltaiselta viranomaiselta tuontilupaa esittämällä todiste tavaroiden laillisesta viennistä alkuperämaasta;

- kaikkien muiden kulttuuriesineiden osalta henkilön on toimitettava tullille allekirjoitettu vakuutus (valahtoinen vakuutus), jossa todistetaan, että tavarat on laillisesti viety alkuperämaasta, sekä vakiomuotoinen Object ID -asiakirja, jossa esine kuvataan yksityiskohtaisesti. Tulli rekisteröi nämä asiakirjat ja säilyttää niiden jäljennöksen.

---

¹⁸ Ei vielä julkaistu.

¹⁹ Ks. <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²⁰ Ks. <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

²¹ Ks. <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

Valittujen toimintavaihtoehtojen avulla odotetaan päästävän edellä esitettyyn päätavoitteeseen sekä erinäisiin erityistavoitteisiin seuraavasti:

Valitsemalla UNIDROIT'n vuonna 1995 tekemässä yleissopimuksessa käytetyn kulttuuriesineiden määritelmän sekä vähintään 250 vuoden ikärajan tällä vaihtoehdolla luodaan tuonnin yhteydessä yhteinen kulttuuriesineiden määritelmä, joka on oikeasuhteinen tarvittavaan suojaan nähden (laaja tavaroiden kirjo) mutta joka ei estä laillista kauppaa. Vaatimuksella, joka koskee tietojen esittämistä kulttuuriesineestä ja sen alkuperästä joko hakemalla tuontilupaa tai täyttämällä vakiomuotoinen Object ID -asiakirjalomake, varmistetaan, että EU:n ostajat ja tuojat noudattavat asianmukaista huolellisuutta EU:hun tuotujen kulttuuriesineiden laillisuuden suhteen. Samalla tuonnin yhteydessä esitettäviä asiakirjoja koskevat standardoidut vaatimukset EU:hun tuotavien kulttuuriesineiden tunnistamisen osalta helpottavat suuresti tullivalvontaa. (Jäsenvaltioiden täytäntöön panemat) rikkomiseen sovellettavat seuraamukset estävät tehokkaammin kulttuuriesineiden laitonta kauppaa.

Tämän toimintavaihtoehdon valinta on täysin sopusoinnussa sen kanssa, että tehokkaat toimet ovat tarpeen tiettyihin kulttuuriesineiden luokkiin kohdistuvan riskin kasvettua. Nämä esineet eli arkeologinen perintö ovat luonnostaan suoraan alttiina hävitykselle tai hajottamiselle. Terroristit ja muut sotaa käyvät ryhmittymät keskittyvät juuri näihin kulttuuriesineisiin toimintansa rahoittamiseksi. Näitä esineitä koskevien tuontilupahakemusten valmisteluun saattaa liittyä joitakin lainsäädännön noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, mutta niiden merkitys kulttuuriesineiden koko tuonnissa on kuitenkin hyvin pieni²².

Tämä vaihtoehto olisi oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin, koska siinä rakennetaan tuontilupavaatimukset asiaan liittyvien riskien mukaan ja koska sitä on helppo mukauttaa, kun olosuhteet ja laittoman kaupankäynnin profiili muuttuvat.

Valistuskampanjoiden järjestäminen mahdollisille ostajille sekä tulli- ja muille lainvalvontaviranomaisille edistää sidosryhmien aktiivista osallistumista laittoman kaupan vähentämiseen.

• **Perusoikeudet**

Suosittelvat toimenpiteet vaikuttavat todennäköisesti seuraaviin EU:n perusoikeuskirjassa määrättyihin oikeuksiin:

- elinkeinovapaus (16 artikla); sekä
- omistusoikeus (17 artikla).

Kun kulttuuriesineisiin epäillään liittyvän vääriä ilmoituksia, viranomaiset voivat päättää ottaa tavarat väliaikaisesti haltuun, mikä vaikuttaa omistusoikeuteen ja elinkeinovapauteen.

Perusoikeuskirjan 52 artiklassa määrätään, että tunnustettujen oikeuksien ja vapauksien käyttämistä voidaan rajoittaa ainoastaan lailla kyseisten oikeuksien ja vapauksien keskeistä

²²

Koska tullinimikkeistössä ei ole kulttuuriesineitä koskevia yksityiskohtaisia alanimikkeitä, saatavilla olevat tilasto- ja näin ollen kvantitatiiviset tiedot ovat rajalliset ja liian ylimalkaiset. Harmonoidun järjestelmän 97 ryhmä, joka kattaa ”taideteokset, kokoelmaesineet ja antiikkiesineet”, ei sisällä tarpeeksi alanimikkeitä, jotta kauppaa koskevia tietoja olisi mahdollista kerätä tietyistä kulttuuriesineiden luokista. Tämän seurauksena arviointi on pääasiassa laadullinen.

sisältöä kunnioittaen. Lisäksi rajoitusten on vastattava unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita ja oltava oikeasuhteisia.

Toimenpiteellä pyritään hienovaraiseen tasapainoon asianomaisten oikeuksien ja yhteiskunnan odotettujen etujen välillä soveltamalla tehokasta (tavoitteen saavuttavaa) lähestymistapaa, joka vaikuttaa mahdollisimman vähän oikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole merkittäviä vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Komissiolle siirretään valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä tietyistä käytettävistä lomakkeista (esim. lupalomakkeet, hakulomakkeet, valahtoisen vakuutuksen teksti jne.) ja asiaan liittyvien menettelyjen yksityiskohdista säätämiseksi.

Komissio seuraa säädöksen toimivuutta ja sen täytäntöönpanosäännöksiä läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Jatkuvan ja järjestelmällisen seurannan ansiosta on mahdollista selvittää, sovelletaanko toimintapoliittista ehdotusta toivottavalla tavalla ja ratkaistaanko sillä täytäntöönpano-ongelmat kohtuullisessa ajassa.

Asetuksen tuleva arviointi perustuu seuraaviin jäsenvaltioiden keräämiin tietoihin:

- komissiolle toimitetut tilastotiedot rekisteröidyistä tuojien vakuutuksista;
- sellaisissa tapauksissa toteutetut valvontatoimet, joissa tuojan antaman vakuutuksen paikkansapitävyys aiheutti epäilyksiä;
- esitettyjen tuontilupahakemusten lukumäärä ja hylättyjen hakemusten lukumäärä;
- asiaan liittyvät tilastotiedot kulttuuriesineiden kauppavirroista (esim. maat, joista kulttuuriesineitä enimmäkseen lähetetään EU:hun);
- niiden tapausten lukumäärä, joissa kulttuuriesineitä on otettu haltuun lisävalvontatoimia varten, asiantuntijatahon lausunto mukaan luettuna; sekä
- jäsenvaltioiden vahvistamat ja määräämät seuraamukset.

Asianmukaisten alanimikkeiden lisääminen tulevaisuudessa²³ tullinimikkeistöön mahdollistaa kauppavirtojen tarkemman seurannan ja täsmällisempien tilastotietojen keräämisen unionin tullialueelle saapuvien kulttuuriesineiden määrästä ja luonteesta.

---

²³ Ensinnäkin EU:n tullinimikkeistön tasolla luomalla asianmukaiset Taric-alanimikkeet (Euroopan yhteisöjen yhtenäistetty tullitariffi) EU:n tullitoimenpiteiden soveltamiseksi ja myöhemmin kansainvälisellä tasolla Maailman tullijärjestössä, joka on selkeästi ilmaissut aikovansa muuttaa harmonoidun järjestelmän 97 ryhmää ja luoda siihen enemmän alanimikkeitä.

Komission on määrä laatia arviointikertomus jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta ja esittää se Euroopan parlamentille ja neuvostolle kolmen vuoden kuluttua asetuksen soveltamisen alkamispäivästä ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Asetuksen arvioinnissa olisi eriteltävä, missä määrin tavoitteet on saavutettu. Arvioinnin tulokset voidaan toimittaa muille EU:n toimielimille kertomuksen muodossa.

Muiden kuin lainsäädännöllisten rinnakkaisaloitteiden tehokkuutta tarkastellaan valistuskampanjoiden ja koulutustoimien jälkiarvioinneissa.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

1 artiklassa esitetään asetuksen kohde ja soveltamisala.

2 artiklassa säädetään asetusta sovellettaessa käytettävistä määritelmistä.

3 artiklassa säädetään periaate, jonka mukaan kulttuuriesineiden saapuminen unionin tullialueelle on sallittua ainoastaan, jos niitä varten on hankittu tuontilupa tai on esitetty tuojan antama vakuutus. Kulttuuriesineitä voidaan edelleen tuoda väliaikaisesti näyttelyihin tai akateemista ja tieteellistä tutkimusta varten tai jos ne tarvitsevat väliaikaisen turvapaikan tuhoamiselta ja hävitykseltä, kun alkuperämaassa on käynnissä aseellinen selkkkaus tai se kärsii luonnonkatastrofista.

4 artiklassa säädetään tapauksista, joissa vaaditaan tuontilupa, henkilöstä, jonka on sitä haettava, sen hakemiseen liittyvistä edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä sekä siitä, miltä jäsenvaltion viranomaiselta sen voi saada. Jotta vältetään säännösten kiertäminen, kun viejämää ei ole se maa, jossa esine löydettiin tai luotiin ('alkuperämaa'), tehdään ero sen välillä, onko viejämää vuonna 1970 tehdyn Unescon yleissopimuksen sopimuspuoli vai ei. Kun kyseinen maa on yleissopimuksen allekirjoittaja ja näin ollen maa, joka on sitoutunut torjumaan kulttuuriomaisuuden laitonta kauppaa, hakijan on todistettava laillinen vienti kyseisestä maasta. Jos näin ei ole, hakijan on todistettava laillinen vienti alkuperämaasta.

5 artiklassa säädetään tapauksista, joissa vaaditaan tuojan vakuutus ja standardoitu asiakirja, jossa esineet kuvataan. Standardoitu asiakirja on Object ID -asiakirja, joka on kansainvälinen standardi kulttuuriesineiden kuvaamiseksi. Sen käyttöön kannustavat keskeiset lainvalvontaviranomaiset, museot, kulttuuriperintöalan järjestöt, taidekauppaan ja taiteen arviointiin osallistuvat järjestöt sekä vakuutusyhtiöt. Myös Unesco on hyväksynyt sen kansainväliseksi standardiksi vähimmäistietojen kirjaamiseksi irtaimesta kulttuuriomaisuudesta. Object ID -asiakirja on useiden jäsenvaltioiden erikoistuneiden poliisiyksikköjen tiedossa ja ne käyttävät sitä esineiden luokittelumiseksi digitaalisiin tietokantoihin. Se on nopea keino välittää tietoa ja asettaa museoille vähimmäistietovaatimukset. Asetuksen 4 artiklan tapaan tehdään erottelu niiden viejämäiden, jotka ovat vuonna 1970 tehdyn Unescon yleissopimuksen sopimuspuolia, ja muiden maiden välillä.

6 artikla viittaa tullin valvonta- ja tarkastustoimiin.

7 artiklassa säädetään komission säännöllisin väliajoin julkaisemista luetteloista, jotka koskevat jäsenvaltioiden tätä asetusta varten nimeämiä toimivaltaisia tullitoimipaikkoja. Julkaisemista pidetään tarpeellisena talouden toimijoiden informoimiseksi.

8 artiklassa säädetään tapauksesta, jossa tulli voi ottaa haltuun kulttuuriesineitä, koska ei voida osoittaa, että kyseiset kulttuuriesineet on viety laillisesti alkuperämaasta.

9 artiklassa kehoitetaan jäsenvaltioita järjestämään toimivaltaisten viranomaistensa välillä yhteistyötä ja säädetään sähköisen tietokannan kehittämisestä tulevaisuudessa helpottamaan erityisesti tuojien vakuutuksia ja myönnettyjä tuontilupia koskevien tietojen tallentamista ja vaihtoa.

10 artiklassa jäsenvaltioiden edellytetään määräävän seuraamuksia tämän asetuksen rikkomisesta oman oikeusjärjestelmänsä mukaisesti.

11 artiklassa kehoitetaan jäsenvaltioita järjestämään asianmukaista koulutusta viranomaisille, jotka ne ovat nimenneet tämän asetuksen täytäntöönpanoon, sekä valistuskampanjoita, jotta mahdolliset ostajat saisivat tiedon säädöskehiksestä ja jotta heitä estettäisiin ostamasta kolmansista maista tuotavia kulttuuriesineitä, joiden alkuperää ei voida vahvistaa.

12 artiklassa säädetään komission valtuudesta antaa delegoituja säädöksiä. Näiden valtuuksien ansiosta komissio voi tarvittaessa mukauttaa tuontilupaa edellyttävien kulttuuriesineiden vähimmäisikärajaa tai luokkia (muuttuvien olosuhteiden vuoksi ja saadun kokemuksen pohjalta). Koska Maailman tullijärjestö on ilmoittanut selvästi aikomuksensa lisätä tulevaisuudessa useampia alanimikkeitä harmonoidun järjestelmän (HS) 97 ryhmään (johon suurin osa kulttuuriesineistä luokitellaan tariffointi- ja tilastointitarkoituksia varten), komission on voitava mukauttaa vastaavasti asetuksen liitteeseen sisältyviä asiaan liittyviä nimikkeitä.

13 artiklassa säädetään sellaisen komitean nimeämisestä, joka avustaa komissiota asetuksen täytäntöönpanossa. Johdonmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi on aiheellista nimetä tätä tarkoitusta varten komitea, joka jo avustaa komissiota kulttuuriesineiden viennistä annetun asetuksen (EY) N:o 116/2009 yhteydessä.

14 artikla kattaa raportoinnin ja arvioinnin. Komissio kerää määräajoin jäsenvaltioilta tietoja asetuksen täytäntöönpanosta ja toimivuudesta useiden indikaattorien pohjalta. Jäsenvaltioille lähetetään asianmukaiset kyselylomakkeet niiden tietojen keräämiseksi, joiden pohjalta komissio laatii kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Ensimmäinen kertomus toimitetaan kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä.

15 artikla sisältää asetuksen voimaantuloa koskevan säännöksen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**kulttuuriesineiden tuonnista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ottaen huomioon terrorismin rahoituksen torjunnasta 12 päivänä helmikuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät, Euroopan parlamentille ja neuvostolle terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamista koskevasta toimintasuunnitelmasta annettu komission tiedonanto²⁴ ja terrorismin torjumisesta annettu direktiivi²⁵ kolmansien maiden kanssa käytävästä kaupasta olisi annettava yhteiset säännöt, jotta varmistetaan tehokas suojele kulttuuriesineiden häviämisen estämiseksi, säilytetään ihmiskunnan kulttuuriperintö ja estetään se, että terrorismia rahoitetaan myymällä ryöstettyä kulttuuriperintöä unionissa oleville ostajille.
- (2) Kulttuuriperintö on yksi sivilisaation keskeisistä osatekijöistä, se rikastuttaa kaikkien ihmisten kulttuurielämää ja sitä olisi tämän vuoksi suojeltava luvattomalta käyttönotolta ja ryöstelyltä. Unionin olisi näin ollen kiellettävä laittomasti kolmansista maista vietyjen kulttuuriesineiden saapuminen unionin tullialueelle.
- (3) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioissa sovellettavat erilaiset säännöt kulttuuriesineiden unionin tullialueelle saapumisen yhteydessä, olisi toteutettava toimenpiteitä erityisesti sen varmistamiseksi, että kulttuuriesineiden tuontiin sovelletaan yhtenäistä valvontaa niiden saapumisen yhteydessä.
- (4) Yhteisten sääntöjen olisi katettava sellaisten unionin tullialueelle saapuvien kulttuuriesineiden tullikohtelu, jotka eivät ole unionitavaroita, eli niiden luovutus

²⁴ COM(2016) 50 final.

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6–21).

vapaaseen liikkeeseen ja niiden asettaminen johonkin muuhun erityiseen tullimenettelyyn kuin passitukseen.

- (5) Kun otetaan huomioon vapaa-alueiden (ja ns. ”vapaasatamien”) tiedossa oleva potentiaali kulttuuriesineiden varastoinnin kannalta, käyttöön otettavien valvontatoimenpiteiden olisi oltava kyseisten tullimenettelyjen osalta soveltamisalaltaan mahdollisimman laajat. Näiden valvontatoimenpiteiden olisi näin ollen koskettava vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden lisäksi erityiseen tullimenettelyyn asetettuja tavaroita. Tällainen laaja soveltamisala ei kuitenkaan saisi haitata tavaroiden kauttakulkuvapauden periaatetta eikä ylittää sitä, mikä on tarpeen laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden unionin tullialueelle saapumisen estämiseksi. Vaikka soveltamisalaan olisi sisällyttävä ne erityiset tullimenettelyt, joihin unionin tullialueelle saapuvat tavarat voidaan asettaa, passitus olisi jätettävä valvontatoimenpiteiden ulkopuolelle.
- (6) Asetuksessa käytettävien määritelmien olisi perustuttava määritelmiin, joita on käytetty Pariisissa 14 päivänä marraskuuta 1970 allekirjoitetussa Unescon yleissopimuksessa kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämiseksi ja ehkäisemiseksi ja Roomassa 24 päivänä kesäkuuta 1995 allekirjoitetussa UNIDROIT’n yleissopimuksessa varastetuista tai laittomasti maasta viedyistä kulttuuriesineistä, koska ne ovat tuttuja monille kolmansille maille ja useimmille jäsenvaltioille.
- (7) Viennin laillisuus olisi tutkittava sen maan lakien ja asetusten perusteella, jossa kulttuuriesineet löydettiin tai luotiin (’alkuperämaa’). Säännösten kiertämisen välttämiseksi henkilön, joka haluaa tuoda kulttuuriesineitä unionin tullialueelle, olisi – kun nämä kulttuuriesineet saapuvat unioniin jostakin muusta kolmannesta maasta – osoitettava, että ne vietiin sieltä laillisesti, jos kyseinen kolmas maa on vuonna 1970 tehdyn Unescon yleissopimuksen allekirjoittajavaltio ja näin ollen maa, joka on sitoutunut torjumaan kulttuuriomaisuuden laitonta kauppaa. Muissa tapauksissa henkilön olisi todistettava laillinen vienti alkuperämaasta.
- (8) Jotta ei kohtuuttomasti estettäisi tavarakauppaa ulkorajojen yli, tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin esineisiin, jotka ovat tietynikäisiä. Tätä varten näyttää asianmukaiselta asettaa vähimmäisikärajaksi 250 vuotta kaikille kulttuuriesineiden luokille. Tällä vähimmäisikärajalla varmistetaan, että tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet keskittyvät niihin kulttuuriesineisiin, joihin ryöstely konfliktialueilla todennäköisimmin kohdistuu, jättämättä huomiotta muita esineitä, joiden valvonta on tarpeen kulttuuriperinnön suojelun varmistamiseksi.
- (9) Ryöstettyjen taide- ja antiikkiesineiden laitton kauppa on todettu terrorismin rahoituksen ja rahanpesun mahdolliseksi lähteeksi ylikansallisessa riskinarvioinnissa, jossa selvitettiin sisämarkkinoihin vaikuttavia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä²⁶.
- (10) Tiedetyt kulttuuriesineiden luokat, kuten arkeologiset esineet, muistomerkkien osat sekä harvinaiset käsikirjoitukset ja inkunaabelit ovat erityisen alttiita ryöstelylle ja hävittämislle, joten näyttää olevan tarpeen säätää tehostetun valvonnan järjestelmästä ennen kuin ne saavat saapua unionin tullialueelle. Tällaisessa järjestelmässä olisi

²⁶ Komission tiedonanto COM (2017) 340.

edellytettävä saapumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämän luvan esittämistä ennen kuin kyseiset esineet voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen tai asettaa johonkin muuhun erityiseen tullimenettelyyn kuin passitukseen. Tällaista lupaa hakevien henkilöiden olisi voitava osoittaa laillinen vienti alkuperämaasta asianmukaisilla asiakirjoilla ja todistuksilla, joita ovat erityisesti sen kolmannen maan, josta ne viedään, myöntämät vientitodistukset tai -luvat, omistusoikeuden osoittavat asiakirjat, laskut, myyntisopimukset, vakuutusasiakirjat, kuljetusasiakirjat ja asiantuntijoiden arvioinnit. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi täydellisen ja tarkan hakemuksen pohjalta päätettävä luvan myöntämisestä ilman aiheetonta viivytystä.

- (11) Muiden kulttuuriesineiden luokkien osalta henkilöiden, jotka haluavat tuoda niitä unionin tullialueelle, olisi vakuutuksen avulla todistettava niiden laillinen vienti kolmannelta maasta ja otettava tästä vastuu sekä esitettävä riittävät tiedot, jotta tulli voi tunnistaa kyseiset esineet. Menettelyn helpottamiseksi ja oikeusvarmuuden vuoksi kulttuuriesinettä koskevat tiedot olisi esitettävä käyttäen standardoitua asiakirjaa. Kulttuuriesineiden kuvaamiseen olisi käytettävä Object ID -asiakirjaa, jota Unesco suosittelee. Tullin olisi rekisteröitävä kyseisten kulttuuriesineiden saapuminen, säilytettävä alkuperäisasiakirjat ja annettava asiaan liittyvistä asiakirjoista jäljennös ilmoittajalle, jotta varmistetaan jäljitettävyyys esineiden saavuttua sisämarkkinoille.
- (12) Kulttuuriesineiden väliaikaiselta maahantuonnilta kasvatuksellisiin, tieteellisiin tai akateemisiin tarkoituksiin ei pitäisi edellyttää luvan tai vakuutuksen esittämistä.
- (13) Sellaisista maista tuotavien kulttuuriesineiden varastointi, joissa on käynnissä aseellinen selkkkaus tai jotka kärsivät luonnonkatastrofista, olisi myös sallittava ilman luvan tai vakuutuksen esittämistä näiden esineiden turvallisuuden ja säilymisen varmistamiseksi.
- (14) Jotta otetaan huomioon tämän asetuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset ja ne muuttuvat geopoliittiset ja muut olosuhteet, joiden vuoksi kulttuuriesineet joutuvat vaaraan, haittaamatta kohtuuttomasti kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa, komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukainen valta antaa säädöksiä vähimmäisikärajaa koskevan kriteerin muuttamisesta eri kulttuuriesineiden luokkien osalta. Tämän säädösvallan siirron ansiosta komission olisi myös voitava saattaa liite ajan tasalle yhdistettyyn nimikkeistöön tehtyjen muutosten seurauksena. On erityisen tärkeää, että komissio järjestää valmistelutyönsä aikana asianmukaiset kuulemiset, mukaan lukien asiantuntijoiden kuuleminen, ja että tällaiset kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa²⁷ määrättyjä periaatteita noudattaen. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

---

²⁷ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (15) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta se voisi hyväksyä erityiset yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan kulttuuriesineiden väliaikaiseen maahantuontiin unionin tullialueelle ja varastointiin siellä, tuontilupahakemusten ja -lomakkeiden sekä tuojan vakuutusten ja niiden liiteasiakirjojen mallit sekä tarkemmat niiden toimittamista ja käsittelyä koskevat menettelysäännöt. Komissiolle olisi lisäksi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta se voisi suorittaa järjestelyjä sähköisen tietokannan perustamiseksi tietojen tallentamista ja jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa varten. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁸ mukaisesti.
- (16) Kulttuuriesineiden kauppavirroista olisi kerättävä merkityksellistä tietoa, jotta tuetaan asetuksen tehokasta täytäntöönpanoa ja luodaan perusta sen tulevalle arvioinnille. Kulttuuriesineiden kauppavirtoja ei voida tehokkaasti seurata vain niiden arvon tai painon mukaan, koska nämä kaksi arvoa voivat vaihdella. On olennaisen tärkeää kerätä tietoja ilmoitettujen esineiden lukumäärästä. Koska yhdistetyssä nimikkeistössä ei täsmennetä mitään ylimääräistä mittausyksikköä kulttuuriesineitä varten, on tarpeen edellyttää, että esineiden lukumäärä ilmoitetaan.
- (17) Tullialan riskienhallintaa koskevassa EU:n strategiassa ja toimintasuunnitelmassa²⁹ pyritään muun muassa vahvistamaan tulliviranomaisten valmiuksia vastata kulttuuriesineiden alalla ilmeneviin riskeihin. Asetuksessa (EU) N:o 952/2013 vahvistettuja yhteisen riskienhallintajärjestelmän puitteita olisi käytettävä ja asian kannalta merkityksellisiä riskeihin liittyviä tietoja olisi vaihdettava tulliviranomaisten välillä.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia sellaisia tilanteita varten, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta, ja annettava nämä seuraamukset tiedoksi komissiolle.
- (19) Komissiolle olisi annettava riittävästi aikaa hyväksyä säännöt tämän asetuksen täytäntöönpanosta, erityisesti ne, jotka koskevat tuontiluvan hakemisessa tai tuojan vakuutuksen laatimisessa käytettäviä asianmukaisia lomakkeita. Tämän vuoksi tämän asetuksen soveltamista olisi lykättävä.
- (20) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (21) Tämä asetus on perusoikeuksien sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettujen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja varsinkin sen II osastossa esitettyjen periaatteiden mukainen,

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁹ COM/2014/0527 final: Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tullialan riskienhallintaa koskevasta EU:n strategiasta ja toimintasuunnitelmasta.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset ja menettely kulttuuriesineiden saapumiselle unionin tullialueelle.

Tätä asetusta ei sovelleta niihin kulttuuriesineisiin, jotka passitetaan unionin tullialueen kautta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) 'kulttuuriesineellä' mitä tahansa esinettä, joka on tärkeä arkeologian, esihistorian, historian, kirjallisuuden, taiteen tai tieteen kannalta ja joka kuuluu liitteessä olevassa taulukossa lueteltuihin luokkiin ja täyttää siinä määritellyn vähimmäisikävaatimuksen;

b) 'alkuperämaalla' maata, jonka nykyisellä alueella kulttuuriesineet luotiin tai löydettiin;

c) 'viejämaalla' maata, jossa kulttuuriesineitä viimeksi pidettiin pysyvästi kyseisen maan lakien ja asetusten mukaisesti ennen niiden lähettämistä unioniin;

d) ilmaisulla 'pysyvästi' vähintään kuukauden mittaista ajanjaksoa ja muuta tarkoitusta kuin väliaikaista käyttöä, passitusta, vientiä tai lähettämistä varten;

e) 'luovutuksella vapaaseen liikkeeseen' asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklassa tarkoitettua tullimenettelyä;

f) 'asettamisella muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen' tavaroiden asettamista johonkin asetuksen (EU) N:o 952/2013 210 artiklan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun erityiseen tullimenettelyyn;

g) 'tavaroiden haltijalla' asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 34 kohdassa tarkoitettua henkilöä;

h) 'ilmoittajalla' asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 15 kohdassa tarkoitettua henkilöä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti liitteessä olevan taulukon toisen sarakkeen muuttamiseksi yhteiseen nimikkeistöön tehtyjen muutosten seurauksena ja liitteessä olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa olevan vähimmäisikärajan muuttamiseksi tämän asetuksen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten pohjalta.

3 artikla

Unionin tullialueelle saapuvat kulttuuriesineet

1. Kulttuuriesineiden luovutus vapaaseen liikkeeseen ja kulttuuriesineiden asettaminen muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen sallitaan ainoastaan silloin, kun esitetään 4 artiklan mukaisesti myönnetty tuontilupa tai 5 artiklan mukaisesti laadittu tuojan vakuutus.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta
  - a) kulttuuriesineiden asetuksen (EU) N:o 952/2013 250 artiklassa tarkoitettuun väliaikaiseen maahantuontiin unionin tullialueelle kasvatuksellisiin, tieteellisiin ja akateemisiin tarkoituksiin;
  - b) kulttuuriesineiden asetuksen (EU) N:o 952/2013 237 artiklassa tarkoitettuun varastointiin, jonka nimenomaisena tarkoituksena on varmistaa niiden säilyttäminen julkisen viranomaisen toimesta tai valvonnassa.
3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä erityiset yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdassa tarkoitettujen kulttuuriesineiden väliaikaisen maahantuonnin tai varastoinnin osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 13 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
4. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita toteuttamasta muita unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 215 artiklan mukaisesti hyväksymiä toimenpiteitä.

4 artikla

Tuontilupa

1. Jotta liitteessä olevassa c, d ja h alakohdassa tarkoitettuja kulttuuriesineitä voidaan unionissa luovuttaa vapaaseen liikkeeseen ja asettaa muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen, on tulliviranomaisille esitettävä tuontilupa.
2. Tavaroiden haltijan on haettava tuontilupaa saapumisjäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta. Hakemukseen on liitettävä mahdolliset liiteasiakirjat ja tiedot, jotka osoittavat, että kyseiset kulttuuriesineet on viety alkuperämaasta sen lakien ja asetusten mukaisesti. Jos viejää on Pariisissa 14 päivänä marraskuuta 1970 allekirjoitetun, kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämisestä ja ehkäisemisestä tehdyn Unescon yleissopimuksen, jäljempänä 'vuonna 1970 tehty Unescon yleissopimus', sopimuspuoli, hakemukseen on liitettävä mahdolliset liiteasiakirjat ja tiedot, jotka osoittavat, että kulttuuriesineet on viety kyseisestä maasta sen lakien ja asetusten mukaisesti.
3. Saapumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava, onko hakemus täydellinen. Sen on pyydettävä mahdollisesti puuttuvat tiedot tai asiakirjat hakijalta 30 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on 90 päivän kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä tutkittava hakemus ja päätettävä tuontiluvan myöntämisestä tai hakemuksen hylkäämisestä. Se voi hylätä hakemuksen seuraavin perustein:
  - a) jos viejää ei ole vuonna 1970 tehdyn Unescon yleissopimuksen sopimuspuoli ja ei ole osoitettu, että kulttuuriesineet vietiin alkuperämaasta sen lakien ja asetusten mukaisesti;

b) jos viejää on vuonna 1970 tehdyn Unescon yleissopimuksen sopimuspuoli ja ei ole osoitettu, että kulttuuriesineet vietiin viejämästä sen lakien ja asetusten mukaisesti;

c) toimivaltaisella viranomaisella on perusteltuja syitä uskoa, että tavaroiden haltija ei ole hankkinut niitä laillisesti.

5. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, joilla on toimivalta myöntää tuontilupia tämän artiklan mukaisesti. Niiden on ilmoitettava näiden viranomaisten tiedot ja mahdolliset niihin tehdyt muutokset komissiolle.

Komissio julkaisee luettelon näiden toimivaltaisten viranomaisten tiedoista sekä niihin tehdyistä mahdollista muutoksista *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

6. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tuontilupahakemuksen mallin sekä menettelysäännöt tällaisen hakemuksen toimittamista ja käsittelyä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 13 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Tuojan vakuutus

1. Jotta liitteessä olevassa a, b, e, f, g, i, j, k ja l alakohdassa tarkoitettuja kulttuuriesineitä voidaan unionissa luovuttaa vapaaseen liikkeeseen ja asettaa muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen, on saapumisjäsenvaltion tulliviranomaisille esitettävä tuojan antama vakuutus.

2. Tuojan vakuutuksen on sisällettävä tavaroiden haltijan allekirjoittama ilmoitus siitä, että tavarat on viety alkuperämaasta sen lakien ja asetusten mukaisesti. Jos viejää kuitenkin on Unescon yleissopimuksen sopimuspuoli, tuojan vakuutuksen on sisällettävä tavaroiden haltijan allekirjoittama ilmoitus siitä, että tavarat on viety kyseisestä maasta sen lakien ja asetusten mukaisesti.

Tuojan vakuutuksen on sisällettävä standardoitu asiakirja, jossa kuvataan kyseiset kulttuuriesineet niin yksityiskohtaisesti, että tulliviranomaiset voivat ne tunnistaa.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä tuojan vakuutuksen mallin sekä menettelysäännöt tuojan vakuutuksen toimittamista ja käsittelyä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 13 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 artikla

Tullin valvonta ja tarkastukset

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettu tuontilupa tai tapauksen mukaan 5 artiklassa tarkoitettu tuojan vakuutus on toimitettava toimivaltaiselle tullitoimipaikalle kulttuuriesineiden luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen tai niiden asettamiseksi muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen.

2. Niiden kulttuuriesineiden tapauksessa, joiden osalta unionin tullialueelle saapuminen edellyttää tuontiluvan myöntämistä, tulliviranomaiset tarkastavat, vastaako tuontilupa esitettyjä tavaroita. Tätä varten ne voivat tarkastaa kulttuuriesineet fyysisesti, mihin kuuluu muun muassa asiantuntijatahon lausunnon esittäminen.

3. Niiden kulttuuriesineiden tapauksessa, joiden osalta unionin tullialueelle saapuminen edellyttää tuojan vakuutuksen esittämistä, tulliviranomaiset tarkastavat, täyttääkö tuojan vakuutus 5 artiklassa tai sen perusteella säädetyt vaatimukset ja vastaako se esitettyjä tavaroita. Tätä varten ne voivat pyytää ilmoittajalta lisätietoja ja tarkastaa kulttuuriesineet fyysisesti, mihin kuuluu muun muassa asiantuntijatahon lausunnon esittäminen. Niiden on rekisteröitävä tuojan vakuutus antamalla sille sarjanumero ja kirjaamispäivä sekä annettava ilmoittajalle tavaroiden luovutuksen yhteydessä jäljennös rekisteröidystä tuojan vakuutuksesta.

4. Annettaessa ilmoitus kulttuuriesineiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta tai muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen asettamista varten tuotteiden lukumäärä on ilmoitettava käyttäen liitteessä esitettyä paljousyksikköä.

7 artikla

Toimivaltaiset tullitoimipaikat

Jos jäsenvaltiot rajoittavat niiden tullitoimipaikkojen määrää, joilla on toimivalta luovuttaa kulttuuriesineet vapaaseen liikkeeseen tai asettaa ne muuhun erityismenettelyyn kuin passitukseen, niiden on ilmoitettava näiden tullitoimipaikkojen tiedot ja mahdolliset niihin tehdyt muutokset komissiolle.

Komissio julkaisee luettelon näiden toimivaltaisten tullitoimipaikkojen tiedoista sekä niihin tehdyistä mahdollista muutoksista *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

8 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama väliaikainen haltuunotto

1. Tulliviranomaisten on pidätettävä unionin tullialueelle tuodut kulttuuriesineet ja otettava ne väliaikaisesti haltuun, jos kyseiset kulttuuriesineet on tuotu unionin tullialueelle ilman, että 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hallinnollisen päätöksen mukana on oltava perustelut, se on annettava tiedoksi ilmoittajalle ja siihen on sovellettava tehokasta oikeussuojakeinoa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä noudattaen.

3. Väliaikaisen haltuunoton keston on ehdottomasti oltava enintään niin pitkä kuin mitä tulliviranomaiset tai muut lainvalvontaviranomaiset tarvitsevat määrittääkseen, edellyttävätkö tapauksen olosuhteet haltuunoton jatkamista muiden unionin tai kansallisen lainsäädännön säännösten mukaan. Tämän artiklan mukaisen väliaikaisen haltuunoton enimmäiskesto on 6 kuukautta. Jos kulttuuriesineiden haltuunoton jatkamisesta ei ole tehty päätöstä kyseisen ajan kuluessa tai jos on päätetty, että tapauksen olosuhteet eivät edellytä haltuunoton jatkamista, kulttuuriesineet on annettava ilmoittajan käyttöön.

9 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaistensa välinen yhteistyö.

2. Sähköinen järjestelmä voidaan kehittää tietojen tallentamiseksi ja vaihtamiseksi jäsenvaltioiden viranomaisten välillä – tämä koskee erityisesti tuojien vakuutuksia ja tuontilupia.

3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

a) järjestelyt 2 kohdassa tarkoitetun sähköisen järjestelmän käyttöönottoa, toimintaa ja ylläpitoa varten;

b) yksityiskohtaiset säännöt tietojen tallentamiseksi ja vaihtamiseksi jäsenvaltioiden viranomaisten välillä 2 kohdassa tarkoitetun sähköisen järjestelmän avulla.

Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 13 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava niitä seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan 3, 4 ja 5 artiklan rikkomiseen ja erityisesti väärin vakuutusten antamiseen ja väärin tietojen esittämiseen kulttuuriesineiden tuomiseksi unionin tullialueelle, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näistä säännöistä ja toimenpiteistä 18 kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja ilmoitettava sille viipymättä mahdollisista niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

11 artikla

Koulutus, valmiuksien kehittäminen ja tietoisuuden lisääminen

Jäsenvaltioiden on järjestettävä koulutusta ja kehitettävä valmiuksia sen varmistamiseksi, että kyseiset viranomaiset panevat tämän asetuksen tehokkaasti täytäntöön. Ne voivat lisäksi käyttää valistuskampanjoita erityisesti kulttuuriesineiden ostajien tietoisuuden lisäämiseksi.

12 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [Julkaisutoimisto lisää tämän säädöksen voimaantulopäivämäärän] määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 2 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

13 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 116/2009³⁰ 8 artiklalla perustettu komitea.

2. Kun viitataan tähän artiklaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

14 artikla

Raportointi ja arviointi

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedot tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Tietoihin olisi sisällyttävä erityisesti:

a) tilastotiedot rekisteröidyistä tuojien vakuutuksista;

b) tiedot tämän asetuksen rikkomisesta;

c) esitettyjen tuontilupahakemusten lukumäärä ja hylättyjen tuontilupahakemusten lukumäärä;

d) kulttuuriesineiden kauppaa koskevat merkitykselliset tilastotiedot;

e) niiden tapausten lukumäärä, joissa kulttuuriesineitä on otettu haltuun, sekä

f) niiden tapausten lukumäärä, joissa kulttuuriesineitä on luovutettu valtiolle asetuksen (EU) N:o 952/2013 199 artiklan mukaisesti.

Komissio lähettää tätä varten kyselylomakkeet jäsenvaltioille. Jäsenvaltioilla on 6 kuukautta aikaa toimittaa pyydetty tiedot komissiolle.

---

³⁰ Neuvoston asetus (EY) N:o 116/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, kulttuuriesineiden viennistä (EUVL L 39, 10.2.2009, s. 1).

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta kolmen vuoden kuluttua sen soveltamisen alkamispäivästä ja sen jälkeen joka viides vuosi.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja